

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 950
van **SABINE VERMEULEN**
datum: 24 juli 2015

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Aandoeningen en erfelijke ziekten bij honden - Keuringsstandaarden voor hondenshows

Om de problematiek van de overdreven anatomische kenmerken en de erfelijke ziekten bij honden aan te pakken, zijn in de literatuur vele oplossingen gesuggereerd. Auteurs van deze publicaties wijzen erop dat er geen allesomvattende maatregel is, maar dat verschillende acties nodig zijn die elkaar aanvullen. Aangezien het voorkomen van aandoeningen en erfelijke ziekten en de graad van inteelt per ras verschillend zijn, zijn er naast algemene ook rasspecifieke maatregelen nodig.

Gelinkt aan de rasstandaarden is er een belangrijke taak voor de keurmeesters weggelegd omdat zij die voorgeschreven standaarden interpreteren. Daarbij gebeurt het meermaals dat gebreken als schoonheidsideaal worden geïnterpreteerd.

1. Wat bepaalt de wetgeving over het optreden van en de gehanteerde standaarden door keurmeesters op hondenshows?
2. Twee van de maatregelen die we vaak terugvinden in de literatuur en bij belangengroepen zijn een aanpassing van rasstandaarden, en training/erkenning van keurmeesters.

Erkent de minister de noodzaak van training en erkenning van keurmeesters om gezondheid, welzijn en gedrag in de showring boven schoonheid te stellen? Is hierover al overleg geweest met de betrokken partijen? Met welke partijen?

3. Is er vanuit het beleid de intentie om samen met de rasclubs de rasstandaarden voor hondenshows vast te leggen in een reglement, waarbij extreme standaarden worden uitgesloten in het belang van de gezondheid, welzijn en gedrag van de hond?

ANTWOORD

op vraag nr. 950 van 24 juli 2015

van **SABINE VERMEULEN**

1. Het Fokkerijbesluit van 19 maart 2010 bepaalt als erkenningsvoorwaarde dat de fokkersvereniging voor elk ras over voorschriften moet beschikken betreffende de kenmerken van dat ras (rasstandaarden).
De keuring door keurmeesters is een vorm van prestatieonderzoek waarbij zoötechnische kenmerken en prestaties van het dier worden beoordeeld. De fokkersvereniging moet bij de aanvraag tot erkenning aantonen dat ze niet enkel over de hiervoor vereiste kenmerken en prestaties gegevens verzamelt, maar dat ze over een systeem beschikt om die gegevens te benutten, zodat ze haar fokdoelstellingen kan halen. Wat de uitvoering van prestatieonderzoeken en de regels voor het toelaten tot de voortplanting betreft, bakent het Fokkerijbesluit de taak af van de erkende vereniging.
2. Ik erken dat honden moeten worden gefokt die vrij zijn van erfelijke aandoeningen én die geschikt zijn voor het doel waarvoor ze worden gefokt. De regelgeving bepaalt dat de methodes die voor de uitvoering van het fokprogramma worden gehanteerd, wetenschappelijk aanvaard moeten zijn. Om de doelstellingen te bereiken, met name het waarborgen van de genetische diversiteit bij elk ras, moet de hondenfokkerij andere methoden dan louter de keuring hanteren.
Training en erkenning van keurmeesters behoort tot de bevoegdheid van de fokkersvereniging die hen aanstelt. De keuring als methode is een vorm van prestatieonderzoek. De wijzigingen die aan de methode moeten worden aangebracht om het noodzakelijke niveau te bereiken, worden opgevolgd door mijn administratie. De gewenste werking wordt besproken met elke vereniging bij de voorbereiding van de erkenningsaanvraag.
3. Het vastleggen van een rasstandaard gebeurt in internationaal overleg tussen nationaal of regionaal georganiseerde groepen fokkers van dat ras. Een rasstandaard is een beschrijving van de ideale hond die de fokkers gezamenlijk nastreven.
Het heeft weinig zin om rasstandaarden te reglementeren en de naleving van gereguleerde rasstandaarden te controleren als er andere hefbomen beschikbaar zijn die hun efficiëntie en hun duurzaamheid hebben bewezen. Het is de wijze waarop geselecteerd wordt om het ideaalbeeld te bereiken die van doorslaggevend belang is. Die werkwijze moet wetenschappelijk verantwoord zijn. Een dergelijke werkwijze vertrekt van kenmerken en prestaties die bij fokdieren worden waargenomen, gemeten of onderzocht en die door de fokkersvereniging via wetenschappelijk aanvaarde methoden worden geregistreerd, gelieerd aan afstammingsinformatie en gecertificeerd ten behoeve van de fokker. Slechts dan kan de individuele fokker paringskeuzes maken waaruit enkel gezonde nakomelingen voortkomen.
Bovendien is ingrijpen op het niveau van de rasstandaarden foktechnisch niet wenselijk omdat het de Vlaamse raspopulaties structureel zou isoleren, met bijkomende gevaren voor de genetische diversiteit tot gevolg.
Door de opvolging en de controle van de werking van de erkende fokkersverenigingen blijft de druk voor de verenigingen hoog om hun instrumentarium systematisch te verbeteren.